

„EDINOST“

Izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znaša: za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priloge naročnine se upravištvo ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične tevilke po 6 stot. (3 vč.); izven Trsta pa po 8 st.

Telefon številka 870.

Edinost

Glasiloo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petju. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd., se računajo po pogodbi. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Neprankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi e ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo v ulici Molin plocolo št. 3. II. nadstr. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna: ulica Carintia šte. 12.

Boj za slovensko bogoslužje.

(Iz svečenjskih krogov.)

Zadnjič smo bili sklenili svoj dopis s Preradovićem izrekom: »Tudje pošuj, svojim se diči!« Ta izrek bi pač moral vneti nas Hrvate in Slovence, da bi se zopet oprijeli staroslovensčine pri cerkvenih obredih, ako bi imeli kaj samospoštovanja, kakor ga imajo drugi narodi!

Toda zdi se, da smo tu naleteli na lastnost, katero imajo več ali manj vsi Slovani, a v prvi vrsti Hrvatje in Slovence, da nam reč vedno čakamo milosti drugorodev in se sami mnogokrat nič ne pobrigamo za svojo blaginjo, ampak ponižno pobiramo le to, kar pada drugim s preobilne mize! Drži se nas še vedno tisti suženjski duh, ki nas je skoraj pokopal in uničil v teku časa! Od nekdaj imamo slabo navado, da prosimo, se pogajamo in vdajamo tudi tam, kjer je pravica popolnoma na naši strani: da klonimo vrat, ko bi morali zahtevati odločno in neodjenljivo! S temi besedami nikakor nečemo reči, da naj se mi smešimo pred mogočnimi nasprotniki s kakimi svojimi neprilicnimi in nepremišljenimi koraki, ampak da srčno, vztrajno, a ob enem dostojno potom zahtevamo, kar je našega in kar nam nudi pravica, in da ne odjenjamo, dokler ne dočemo postavljenezi cilja! S takim srčnim in odločnim nastopom bi morali Hrvatje združeno s Slovenci — s svojo duhovščino na čelu — zahtevati glagolice na svojem bogoslužju! Vsaj sedaj bi se morali vzbuditi iz dolgoletnega latinskega spanja, ko hočejo slovenskemu elementu več ali manje sovražno kardinali in škofje uničiti naš bogoslužni jezik staroslovenski, neprecenljivo zapuščino sv. blagovestnikov Cirila in Metodija! Zaslužena sramota nas zadene in prav bo, da izgine naše ime iz vrste zemeljskih narodov, ako puščamo, da se zaničuje tako dragocena svetinja, kakor je glagolski jezik, in jej ne preskrbimo varnega zavetišča na domačih tleh!

Mlačnost Hrvatov in Slovencev nasproti slovenskemu bogoslužju.

Kateri drugi, pa bodi kateri-koli indoevropski rod bi znal tako imeniten in častivreden zaklad braniti z drugačnejšo energijo in silo, nego mi, ki bi spoznal njegovo vrednost in ga ohranil iz usmiljenja. Naša glasila molčijo kakor grob o tem, ne le za nas Primorce, temveč tudi za vse Hrvate in Slovence in Slovane sploh velevažnem vprašanju. Več jim je na tem, da morejo oblatiti in osramotiti kakega domačega nasprotnika in tako kazati svojo revščino narodnim sovražnikom! Jako žalostno je, da se na naš zadnji poziv ni oglasil noben časniki s kakim član-

kom glagolice v prilog, in to tembolj, ker so predali naših časnikov polni — rodoljubnosti! Ko gre za kak osebni dobiček — ha, tu ni ne konca ne kraja požrtvovalnosti in ljubezni do naroda — seveda le na papirju! Ko se pa mi resno bojimo za tako svetinjo kakor je glagolica, pa ne najde nobeden ali pa redko kdo rodoljubne besede — za glagolice, ki je malone življenskega pomena za nas, bodi v narodnem, bodi v verskem oziru! Razen ča-tite istrske duhovščine in nekaj drugih gospodov na Goriškem se nobeden ne zanima za staroslovenski bogoslužni jezik, če izvajamo — še gg. slovenske bogoslovce iz goriškega semenišča, kiso nekaterim primorskim duhovnikom odposlali (kakor čujemo) okrožnico, zadevajočo uvedbo glagolice.

Mi pozdravljamo sicer z veseljem to gibanje v primorski duhovščini; a treba, da to gibanje najde — in mi pričakujemo, da najde — krepkega odmeva po ostalih hrvatskih in slovenskih pokrajinah. Zahtev glagolice nam nalagati tako narodna kakor tudi verska dolžnost. Zakaj — pokazali smo v zadnjem članku, na katerega sedaj še enkrat opozarjamo! Katoliški veri v Slovanih moramo pridobiti trdna in neomajna tla! (Pride še.)

Dogodki na Hrvatskem.

Novi ban. Sinočnja brzojavka z Dunaja naznanja, da pride naslednjega dne (t. j. danes) cesar na Dunaj, da vsprejme prisega novega hrvatskega bana, grofa Pejačevića, ali, kakor se on sam piše, Pejačevića. Z Dunaja odpelje se Pejačević v Budimpešto, kjer se predstavi ogrski vladi. Z Dunaja odpotuje še le v terek v Zagreb, kjer prevzema svojo službo.

Zatrjuje se, da je grof Pejačević, predno je prevzel banstvo, med drugim zahteval tudi to, da se z vseh javnih uradov na Hrvatskem odstranijo madjarski napisi, ki nasprotujejo nagodbi med Ogrsko in Hrvatsko.

Sabor da se skliče še le v mesecu novembru.

V ponedeljek bo imel izvrševalni odbor hrvatske opozicije sejo, v kateri bodo razpravljali o spremembi položaja, ki je navstal vsled nastopa novega bana.

Reški »Novi list« tako-le karakterizira novega bana:

»Grof Tošo (Teodor) Pejačević je sin predzadnjega hrvatskega bana Ladislava Pejačevića. Oče je bil Hrvat, mlačen Hrvat, blede Hrvat, ali vendar le nekak Hrvat. Ako bi se stvari naravno razvijale, bi sin Teodor — ki je sedaj 48 let star — odgojen v času

narodnega preporoda, moral biti mnogo boljši Hrvat, nego mu je bil pokojni oče. Ali pri nas je obrnjeno vse narobe. Grof Ladislav Pejačević je pustil, da mu se je sin odgojil, kakor se splošno odgaja tudi druga deca domače aristokracije. Tako je mlačenemu hrvatskemu očetu nasledil sin, ki ni nikak Hrvat in ki se noče zvati hrvatskim imenom. Grof Khuen je govoril, da je »sin te zemlje«. Sedanji ogrski ministerski predsednik se je rodil v Sleziji. Vsak otrok zna, da se Slezija nahaja v Evropi, ki sestavlja en del sveta naše zvezde, ki se v složenem sestavu imenuje Zemlja. A grof Tošo Pejačević se je rodil v Slavoniji. On je torej istotako »te zemlje sin«, ali on je poleg tega tudi »Slavonec«. To je danes njegova narodnost.

Novi ban je zelo razburljivega značaja. On se razvname in zagrmi za vsako stvar, ki mu ni po volji. V tem se razlikuje od Khuena, ki se je znal smejati, molčati in zapomniti si, pa po deset let mirno čakati, dokler je prišel ugoden čas, da se je osvetil protivniku, kateremu ni odpustil. Tošo je nagel, nasilen. Taki ljudje lahko napravijo marsikaj zlega, a v notranjosti so vendar boljši. To Tošino prav smatrajo mnogi za veliko energijo.

Novi ban je odgojen skozi in skozi ne-narodnim duhom. Njegove sanje so bile postati hrvatskim banom. Ali njegov uzor, njegov ideal je madjarska aristokracija. V tem je popolnoma podlegel uplivu svoje žene, rojene Madjarke, ki živi več v Pešti, nego v Hrvatski — pardon! nego li v Slavoniji — in katera je svojega moža v nazorih in načelih popolnoma obvladala. Energični grof Tošo nahaja se pod zametastim pantofelom svoje boljše polovice. Ni se še vedelo, kaj se zgodi z grofom Khuenom, a soproga Pejačevića sta že davno stremila po Markovem trgu. Zato je hotel nekolikokrat dr. Khuena prehiteti. On je hotel Madjarom dokazati, da je on boljši Madjar, nego je njih zaupnik v Zagrebu. Njegova žena pa je delovala za svojega moža v visokih aristokratskih krogih v Pešti. Ali Khuen ni trpel ljudi, ki bi ga ovirali v njegovih ciljih. In tudi grof Pejačević je moral od-topiti od mesta velikega župana vitrovitičke županije, dasiravno je v svojem odhodnem govoru trdil, da mora zapustiti to mesto, ker mora po očetovi smrti prevzeti gospodarstvo svojega posestva. Posestvo grofov Pejačevićev je jedno največjih v vsej Hrvatski.

Vendar ga to gospodarstvo sedaj ni oviralo, da ne bi bil vsprejel banstva. Da, ali danes ambicije grofa Toša niso prav nič na potu grofu Khuenu. One mu celo prav prihajajo, v kolikor je grof Teodor Pejačević pristal na to, da očisti avgjijski hlev, katerega je grof Khuen zapustil.

hvalo (primeri »Edinost« leta 1902 št. 107 in 108.) Istemu predmetu je posvetil g. pisatelj novo obširnejšo študijo, ki je izšla v časopisu »Живая Старина« leta 1902. št. III. in IV. in potem v posebnem odtisku, ki mi je pri tej priliki na razpolago. Študija ima naslov: »Жилище Словинца Врхней Краины« (Bivališče gorenjskega Slovence); kar posebno povzdiguje vrednost te brošure, je to, da besedilo pojasnjujejo dobri črteži in fine po fotografijah posnete slike, katerih je 57, tako, da moramo imenovati opremo te študije prekrasno.

Gradivo samo je sistematično in pregledno razdeljeno. Izhajajoč od enostavnejših stavb zaslednje pisatelj razvoj gorenjske kmetijske hiše in njenih delov do najbolj kompliciranih prikazni. Njegovo dokazovanje je prepričevalno, samo so tu in tam nekateri zaključki menda prenašljivi, kajti ne gre kar tako konstatovati zvez med praslovenskim domom in gorenjsko hišo, ko nimamo niti pregleda nad tozadevnim slovenskim gradivom, ko tudi nimamo zanesljivih študij o najbližjih sosedih. Gospod pisatelj priznava možnost tujih vpli-

Pojde-li mu to od rok?

Mi sodimo, da ne, ker grof Pejačević prihaja v Hrvatsko s popolnoma drugimi principi in nakamami, nego so oni, kateri jedini morejo zadovoljiti hrvatski narod. Hrvatski ban mora pred vsem biti dober Hrvat. Grof Tošo Pejačević pa z vso svojo minolostjo kaže, da noče biti Hrvat. Hrvatski ban mora braniti prava Hrvatske. Grof Pejačević je kakor veliki župan v izdajanju teh prav žel še dalje od samega grofa Khuena. Res, samo zato, da bi banu kvaril račune in sebi pomagal. Ali to so slaba znamenja, ki kažejo, da grof Tošo Pejačević v hrvatskem pogledu ne bo nič boljši od Khuena Hedervarya. Nihče pa ne želi bolj od nas, da bi se v tej naši sodbi varali.

Glasom poročila v »Information« podal se je dne 1. t. m. podban hrvatski pl. Krajčović v Budimpešto, kjer poda svojo ostavko. Še pred nekolikimi dnevi so ga njegovi prijatelji kandidirali hrvatskim ministrom in pozneje namestnikom bana, ki bi se imel imenovati še-le pozneje. Naposled se je pa izkazalo, da je grof Pejačević že pred več dnevi ponudil podbansko čast posl. Šumanoviću, kateri je to ponudbo tudi vsprejel in bo v kratkem imenovan sekijskim načelnikom za notranje stvari, t. j. podbanom.

Tudi pravosodni sekijski načelnik Klein odstopi in stopi na njegovo mesto poslanec Šilović.

O Krajčoviću pravi »Information«, da je bil popolnoma nesposoben in slepa Khuenova kreatura, Klein pa da je bil dober administrator ali slab jurist.

Politični pregled.

V Trstu, 4. julija 1903.

Kriza v Avstriji. Neka »odlična visoko stoječa« oseba je sicer zadržila dopisniku lista »Nene Freie Presse«, da dr. Koerber zahteva že sedaj načelno rešitev krize, da odklanja zavlačitev do jeseni, in da hoče biti na jasnem že sedaj, ali še uživa zaupanje krone ali ne. Ali pretežno javno mnenje je tako, da se rešitev krize odloži do jeseni. Celó takih glasov je čuti, ki menijo, da je g. Koerber postal že tako skromen, da občuti kakor velik uspeh svoje politike, kakor nekako zmago že to, da bo sploh mogel še par mesecev voditi posle.

Le glede češkega ministra rojaka dra. Rezeka se vzdružuje vest, da odstopi že sedaj. O vzrokih njegovemu odstopu poročila ne soglašajo. Eni, nemški viri, trde, da je razmerje med njim in češkim klubom postalo neznosno; drugi hočejo vedeti, da dr. Koerber dela na to, da bi ga iztisnil. Praška »Politik« pa meni, da je resnica v sredi!

vov, vendar povdarja, da je gorenjski dom, zlasti, ako si natančneje ogledamo njegov čuždež, podobnejši prvobitnemu slovenskemu, nego bi kdo mislil na prvi pogled.

Jaz mislim, da bo treba ta zaključek, ako je bil pravilen, overiti še z mnogimi podatki, ki učenemu gospodu še niso na razpolago. Gospod Haruzin se pač ozira na rezultate Meringerjevih raziskavanj v Gornji Štirski in v Bosni in Hercegovini; saj se zdi, da nemški učenjak pri svojem poslu ni bil dovolj objektiv. Prav lepo me je iznenadil pisateljev poskus, da bi nekatere nejasne prikazni razložil kot ostanek predhodnikov Slovencev, morda Ilirov ali tudi Kelto; vendar se mi zdi, da ceni učenjak kulturno stanje naših prednikov za časa njihovega naseljenja na jugu nekoliko prenizko, kadar skuša nekatere faze v razvoju sloven. doma razložiti po analogiji pri finskih in podobnih plemenih. Jaz bi tudi nekoliko drugače sodil o evidentno tujih poimenovanjih za posamezne dele gorenjskega poslopja nego to dela gospod Haruzin, in bi torej bolj naglašal pomen tujih vplivov.

(Zvršetek pride.)

PODLISTEK.

Dve novi študiji Al. Haruzina o Slovencih

Poroča dr. Iv. M.

Že izza prvih početkov slovenskega preporoda so se važnejši naši kulturni delavci vedno in vedno ozirali tudi na sorodna slovenska plemena, deloma posnemajoč jih, deloma le navduševaje se ob njihovi sili ali narodnem napredovanju; zlasti so se radi sklicevali naši predniki na Ruse in Čehe. Seveda je bilo to razmerje sprva dovolj platonično in še bolj enostransko, kar velja zlasti o Rusih, saj Čehi kakor naši sodržavljani so imeli dovolj prilike, da so se precej zgodaj začeli zanimati za Slovence, ker so aprevideali, da bi jim utegnili postati ti dobrodošli zavezniki v borbi za narodne pravice. Došim je to zanimanje Čehov za nas pravilno rastle in dobilo v zadnjih desetletjih naravno značaj bolj ali manj organizovanega medsebojnega občevarja, tega, žal, ne moremo trditi o Rusih. Razlogi so precej jasni;

Namreč ta, da je dr. Rezek, izgubil nado, da bi mogel vapošno posredovati med Koerberjevo vlado in češkim klubom! To bi bilo torej razumeti tako, da Rezek odstopa, ker vidi, da njegovo nadaljnje vstrajanje v ministertvu ne bi imelo več nobenega pomena in namena.

Istodobno pa prodira v javnost vest, da se krona trudi, da bi za sedaj ohranila v ministertvu tudi dra. Rezeka. Nam se zdi to jako verjetno. Nemški listi seveda kar ne morejo prikrivati svojega zadovoljstva vsled nade, da Rezek odstopi. Njim je lahko, ker se dajejo voditi le od svojega nacionalnega in strankarskega egoizma. Ali na odločilnih mestih ne morejo jemati stvari tako — kakor se pravi — na lahke rame. Tam gori vedo, da bo odstop Rezeka mogočno deloval na razpoloženje v češkem taboru in vled tega tudi na vse notranje-politično položnje — a to gotovo ne v zmislu pomirjenja. Med vlado in češkimi poslanci se odprli nepremostljivi jarek, čemur bo zopet posledica ta, da se javno mnenje na Češkem popolnoma radikalizira. Včeraj že smo citirali na tem mestu izrek v »Information«, da so Čehi v Avstriji veliko močnejši, nego pa Košutovci na Ogrskem. Na odločilnih mestih si ne morejo zatiskati oči pred tem, kar bi pomenjalo, ako ves radikalizirani češki narod zaprične boj — o Koerberjevi vladi molčimo, ker s to so računani že sklenjeni — brez vsakega ozira na Dunaj in dunajske kroge!! O nekem visokem vojaškem dostojanstveniku se govori, da je — doznaveši o kapitulaciji Khuenovi pred Košutom — vskliknil: »To je toliko kakor ena izgubljena velika bitka!« Če pa pride do skrajnega med narodom češkim in — da govorimo naravnost — Dunajem, potem ne bo to le izgubljena bitka, ampak izgubljena vojna. Poleg tega treba uvaževati tudi to, da so se izjalovile vse nade, ki so jih gojili vladni in nemški krogi v tej smeri, da pride do razdora v češkem taboru. Čim bolj napete bodo razmere med češkim zastopstvom in vlado, tem radikalnejša in složnejša bo češka javnost. Kdor se nadeja drugače, ne pozna psihologije češkega naroda. Zato verujemo, da se jim na najvišjem mestu ne mudi tako z odalavljenjem Rezeka, kakor se mudi gospodom po redakcijah raznih čifutskih listov. In mi smo uverjeni, da tudi Rezek ostane, če bo odvisno le od želja na najvišjem mestu.

Danes moremo zabeležiti dve enunciaciji iz češkega tabora, ki sti obe jako značilni za sedanjo situacijo na Češkem. Češki poslanci izjavljajo svečano, da ni res, da bi bila ta sedanja taktika Čehov posledica dogodkov na Ogrskem, oziroma uspehov ogrske opozicije. Sklepi za sedanjo taktiko so bili storjeni soglasno in že pred, nego so nastopili zadnji dogodki na Ogrskem. Čehi so se odločili za sedanjo taktiko valed notranjo-političnih razmer. Ali z drugimi besedami: dr. Koerber se svojim nečuvnim in za narod češki žaljivim postopanjem, je kriv, da je prišlo do toli ostre krize! To je dejstvo in ostane dejstvo, katerega ne bodo mogli utajiti vsi Koerberjevi novinarski postrežniki. Čehi vedo to — a priznavajo tudi Poljaki.

Razni njihovi listi povdarjajo, da je zistem Koerberjev moral dovesti do krize. Ta zistem da je tak, da ga morejo braniti le servilisti in plačani novinarski agenti. Z ozirom na vesti, da je dr. Koerber poskušal s koalicijo Nemcev, Poljakov in Čekov, izjavlja eden poljskih listov, da s Koerberjem mora biti tudi za Poljake izključena vsaka koalicija.

Stvari na Ogrskem. Grof Khuen-Hedervary je bil... to je, mnogi so ga smatrali za velikega moža, dokler je bil v manjših razmerah. To je trajalo dolgo, čeli 2 desetletji; veliko dalje, nego sta mogla prenašati korist Hrvatske in vera v moč pravice in človekoljubja.

Dokler je banoval na Hrvatskem, so vsi oni, ki so način in sadove njegove uprave poznali le po primerno apretiranih poročilih v hrvatskih oficijoznih, madjarskih in nemških glasilih, slutili v njem izrazito politično individualnost, moža jednene volje, združene s strogo pravičnostjo, državnika bistrega vida in jasnih, določenih ciljev. Osi drugi pa, ki so od bližje poznali način in sadove uprave Khuen-Hedervaryja, so (seveda) vedeli, da to, kar se je drugim zdelo izrazita politična individualnost, ki da se odlikuje po strogoosti spojeni s pravičnostjo — ni bilo nič

druzega nego trma človeka, čegar ambicija in samoljubje segata veliko dalje, nego pa bi bilo opravičeno po sposobnostih, s katerimi razpolaga mož! Ta nimbus, s katerim se je znal obdajati, mu je pripomogel, da je sledujoč dosegel, po čemer je že dolgo hrepenel, gnan od svojega častihleplja, samoljubja in neugasne ambicioznosti; ta nimbus je brzkone zavel tudi dunajske kroge, da so slutili v njem providencijskega državnika, sposobnega v to, da razmota do skrajnosti zamotano položnje na Ogrskem.

Ali zmota je bila kratka. Povzdignjen v v večje razmere se Khuen bolj in bolj kaže — malega moža, državniskega pritlikaveca.

I seveda: na Hrvatskem mu je bilo lahko kazati železno roko in drobiti vse, kar mu je bilo na poti, ko sta tej roki dajala moč Budimpešta in Dunaj! Ali sedaj, ko se mu je posrečilo povspeti se na višino svojih želja — sedaj, ko ima madjarstvo proti sebi in ga tudi Dunaj ne more ščititi pred madjarskim šovinizmom, sedaj vidi vsi, da ta roka ni iz železa, ampak iz testa, ki se zvija, kakor jo stiska madjarska opozicija; in da ta namišljena izrazita politična individualnost se upogiblje od danes do jutri, kakor že veter piše, in menjuje svoje mnenje s tako elastičnostjo, kakor more edino le personificirana breznačelnost. Isti Khuen-Hedervary, ki je veljal na Hrvatskem za resničnega državnika, se je pokazal v Budimpešti v malo dneh državniško nuliteto. Prosimo vas! V vsaki treh zaporednih sej ogrske zbornice, v katerih je označal svoj program, osebno pa glede nagodbe in vojne predloge, je govoril drugače in je bila današnja izjava zgolj preklicavanje včerajšnje izjave! Kakor je pritiskala nanj opozicija, tako se je točno umikal. Najprej se je izjavljal za parlamentarno rešitev nagodbe že v poletnem zasedanju; potem se je izrekel za odpravo Szellove formule, da bi s tem odpadla potreba razpravljanja o nagodbi že v tem poletnem času in je hotel zaprositi pooblaščenje, da bi smeli vladi že začeti pogajanja z inozemstvom za obnovenje trgovinskih pogodb; potem pa je, ker je zagromela opozicija proti njegovi nameri, zopet slovesno izjavil, da on prav za prav ni mislil na odpravo Szellove formule, ampak je hotel le dobiti izjemno dovoljenje le za pogajanja z Italijo. Tako se lovi prav kakor človek, ki sam ne ve, kaj hoče. Ali ta nevrredna igra se ni morda vršila v dolgih intervalih, ampak v treh sejah zbornice, ki so se vršile, zaporedoma, je grof Khuen v vsaki imel drugačno mnenje. Najbolji dokaz je to, da nima nikakega mnenja; še manje pa moštva, da bi tudi nasproti uporui branil svoje mnenje.

Takov je torej ta mož, ki je dve desetletji gospodaril na Hrvatskem kakor kakov paša! Takov je ta mož, v katerem so zametki v večini hrvatskega sabora videli svojo — previdnost! V malo dneh je tako temeljito uničen Khuenov renomé, da se nam vidi naravnost izključeno, da bi bil mož več možen tudi na Hrvatskem.

Včeraj je ogrska zbornica nadaljevala razpravo o programem govoru grofa Khuen-Hedervaryja. Najvažnejši moment v včerajšnji razpravi je bil dokaz, da je v ogrski opoziciji nastala opozicija, ki odločno odklanja pakt, ki ga je Khuen sklenil s Košutom in da hoče neizprosno nadaljevati boj proti Khuenu, dokler ne doseže svoje zahteve v vojski. — Grof Khuen ni govoril včeraj. Škoda — morda bi bili zopet čuli kako novo »mnenje«! Po vsem tem pač ni nobeno čudo, da je obča sodba taka, da bodo kratki dnevi ministrovanja Khuenovega. Ali bo moral biti v vsem na uslugo madjarskemu šovinizmu — potem postane nemogoč na Dunaju, kajti že sedaj je v visokih in izlasti vojaških krogih (kakor je razvidno iz mnogih pojavov) nevolja proti njemu narasla do ogorčenja; ali pa se upre šovinizmu, potem ga odnese vihar v madjarski javnosti, ki je vsa šovinistična.

Mej Turčijo in Bolgarsko. Bolgarski vladni krogi se ne dajo zavesti po turških oporekanjih, češ, da koncentriranje turških vojaških sil ob bolgarski meji nima nikakih Bolgarski sovražnih namenov. Začeli so se že delati potrebni koraki za eventualni odpor. Tako se je n. pr. pomnožila obmejna straža v okraju burgaškem: pozvana je pod orožje rezerva. Polagoma se pomnoži vojaška sila ob vsej meji in sicer v taki meri, kakor bo to zahtevalo gibanje turških čet. Bolgarska hoče biti pripravljena za vsaki slučaj. Vlada se boji, da turške čete začno ropati po obmejnih vaseh, čim jim začne primanjkovati živeža; ali pa, da jim turška

vlada ne zabrani zaplesti se v vojno akcijo proti Bolgarski, v to svrhu, da ne bi bolgarske čete ropale po turškem teritoriju.

Pomirjajočim zatrdilom porte sledijo jako vznemirjajoče naredbe iste turške vlade. In ravno dejstvo, da se hoče dajati tem vznemirjajočim naredbam pomirjajoč pomen, vznemirja še bolj. Osebe, prihajajoče iz Macedonije, trdijo, da je vsa dežela spremenjena v velik tabor, v katerem se vse nestrpno pripravlja na vojno.

A vladni krogi v Nemčiji ne odobrujejo nastopanja Bolgarije in trdijo, da turški sultan nima nikakih za Bolgarijo sovražnih namenov. Ako bi nastala vojna, bila bi tega, po njihovi trditvi le Bolgarija kriva. Ti krogi trdijo, da so srbski dogodki vplivali na bojevite duhove, kateri mislijo, da so beligradski dogodki storili velesilam pozabiti na macedonsko vprašanje. Isti krogi pravijo, da je čas opozoriti Bolgarijo na dejstvo, da bi ona v slučaju vojne s Turčijo ne živela nikakih simpatij od strani evropskih velesil. Niti bi se ne smela Bolgarija v slučaju poraza nadejati podpore iz inozemstva, kakoršna je bila dana Grkom.

Seveda, Nemci bi vse Slovane najraje vtopili v žlici vode.

Dogodki v Srbiji. Uradni list srbske vlade je priobčil imena novih državnih svetovalecev. Predsednikom državnega sveta je imenovan dosedanj odposlanec v Carigradu, general Sava Gručić, podpredsednikom Dimitrij Radović, predsednik kasacijskega dvora; državni svetniki so: bivši ministra Peter Velimirović in Nikolaj Pasić, dr. Mihael Vukić, Jurij Simić, Jurij Pavlović, Svetozar Milosavljević, polkovnik Svetozar Stanković, Andrej Nikolić, Milan Bogačević ter profesorji Gregor Milovanović, dr. Dragotin Mikolajević, Ivan Zujević in Aleksander Borislavljević.

Tržaške vesti.

Velika Ciril-Metodljeva slavnost v Trstu.

»Mal položi dar
Domu na altar!«

To lepo geslo slovensko, to plemenito vodilo naše, nas zopet kliče, naj pridemo v velikih trumah in navdušenih četah tja, kjer bo v nedeljo, jutri dne 5. julija, pravo vjedjenje naših združenih misli in želja: naj bi nam iz nežne mladine naše vzrastli močni in krepki stebri, na katerih naj bi slonela srečnejša naša bodočnost: svoboda zlata in blazeni mir!

Kdo ni še čul govoriti, kdo ni še prepričan v zadnjem kotičku svoje rodoljubne duše — o neprecenljivi koristi, ki jo imamo od naše miljenke — družbe sv. Cirila in Metodija?! — Zato nam ni nikakor namen, da bi razlagali to staro, znano rečnico, ampak...

Stopimo v borno kočo slovenskega očeta in slovenske matere v naši tržaški okolici in v mestu! Nevarnost, ki preti slovenskemu roditelju kakor strahovit zmaj z ognjenimi strelami, še ni popolnoma odstranjena od revne te kočice. Še vedno žuga nenasitni, poželjivi sovrag slovenskemu očetu in slovenski materi, žuga njunemu največjemu bogastvu: njuni deci, njuni krvi! Oh, kako bi se sovrag rad napil te gorke, nedolžne krvi! — Kako rad bi iztrgal slovenski družini njen zlati biser in tolažbo njenega življenja! Kako rad bi odstranil vir njene tihe domače sreče! Kako bi rad odnesel slovenski materi in slovenskemu očetu njuno srčno tešilo in dušno zadovoljnost! Saj ve, da bi jima ta zadovoljnost in tešilo vlivala nebeško hladilnega balzama onega dne, ko jima bo zapustiti vse, kar jima je bilo drago in milo na tej revni zemlji!

Kako bi jima rad otemnil zarjo njunega zadnjega večera! Toda stoj!!

Dušna straža šibkemu kraljestvu imenom »slovenska mladina«, šteje ogromno, hrabro in požrtvovalno število, ki ne pozna straha in trepetu, kateremu je na dno srca prirastlo to šibko, nežno kraljestvo...

In ti drobni, mali dečki, rudeče-evetodega lica in bistrih oči — ti dekletce, nežna materina evetka, nedolžnega pogleda — le veselita se, le radujta se in bodita ponosna na to svojo prežvesto in mogočno »dušno stražo«! Vedita, da obstoje njeni bajoneti iz samih plemenitih dobrodelnih sre; iz njenih pušk in topov grmi naša tešiteljica — slovaneska pesem; njena zastava plapolu v prijetnem vetriču gorke ljubavi do vaju, ki sta naš up, naša bodočnost...

Ko gledata v duhu, slovenski dečko in dekletce, kako se podajajo drugi premožnejši otroci k bistremu studencu odgoje in omike, ne bodita mi solznih očesc, ne plakajta, ne tarnajta! — tudi za vaju je zrahlijala dušna straža nežno gredico, na kateri bosta trgala prve dišeče evetke za — venec lastne omike in sreče. — Le pojdiva ter se svojo zlato mamico tja na tak vrt in skrbna vrtnarica vama bo podajala evetko za evetko, iz katere vama bo možno splesti venec sreče sebi in onim, ki so vama prižgali življenja luč. — — —

In vi slovenski očetje in matere: vi rokodeleci, uradniki, trgovci, vi vsi — vsi, ki gojite v svojih plametečih iskro žarke ljubavi do doma svojega, — pridite vsi jutri v nedeljo dne 5. julija na vrt šole sv. Jakoba in prilijte zdrave, krepilne vode tej gredici — družbi sv. Cirila in Metodija — da požene na njej, in ob njej, košato, orjaško in plemenito drevo našega blagostanja in prosvete.

Nikdo naj torej ne zamudi jutri in
»Vsak položi dar
Domu na altar!«

Ti pa
Miljeni slovanški rod,
Bod' naklonjen vsepovsod
Družbi: »Svet Ciril-Metod!«

Gr.—i II.

Posnemanja vredno. Gosp. Presen Miha iz Avé je ob priliki, ko je postal Tržačan, podaril 5 K za možko podružnico sv. Cirila in Metodija. Živio!

Gg. trgovcem. Neki slovenski dijak, ki je dovršil v Beljaku 6. gimnazijalni razred, a je bil potrjen v vojake, želi vstopiti za tri mesece v kako trgovino, ker se misli posvetiti trgovinski stroki in bi se v ta namen rad utrdil v italijanščini. — Pogoji so najskromnejši.

Ciril-Metodov dar. Proseški vaščani 24 K 56 st., »Slovaši« pri sv. Mariji M. nabrali o priliki pevske zabave 4 K 80 st., Cink M. 20 st., Pegan Josip 40 st., Rebek Pazin 5 K, Milka Sašelj v Šmarijah 2 K, F. Lasič Krk 10 K, Božiglav Anton Pazin 1 K, F. Perhavec Ležeče 1 K, Mozetič Anton 1 K, Slavko Vončina Pulj 1 K, Benigar F. Vodnjan 4 K, Nabergoj Ant. 1 K, Rozalija Nabergoj 50 st., Angela Verša 50 st., Jurea Marija 30 st., Ivan Škrl 30 st., Ivan Verša 40 st., Marija Verša 30 st., Prosek, Fr. Bukovec župnik Trviž 4 K, Štefan Butinar Katinara 2 K, Skočir Avgust župnik v Gradcu 5 K, Loj Josip Trst 2 K, Dobrina Josip Sv. Sava 2 K, Kjuder Ant. župnik Barkovlje 3 K, Jurij Vranjanc, Rovinj 1 K. Skupaj 72 K 46 st.

Gori omenjeno svoto proseških vaščanov so zložili:

A. Goriup, M. Lukša, J. Štoka po 2 K; A. Dolenc, Cibič Valentin, Pertot Marija, Lukša Jakob, Starec Dragotin, Šonc Alojzij, Milič Martin, Nadica, Ipavec Magdalena, Stržinar Josip, Koren I. po 1 K; Brišič Ivan 90 st., Nabergoj Milan 86 stot., Ukmar Ivan 60 st., Ban Ivan 50 st., N. N. 40 st., Cibič Ivo 40 st., Milič Dragotin 40 Raubar Robert 30 st., Cibič Filip, Ukmar J., Raubar Evgen, Škamparle, Bukavec M., Cibič Karol, N. N., Glavič Miroslav, Rimondo po 20 st.; Kale Anton, Šegina Srečko, Furlan Jakob, Milič M., Puntar Jernej, Šegina Anton po 10 st., Sosič I. 40 st.

Srčna hvala!

Blagajništvo.

Ni bil morski volk. Pred par dnevi nam je sporočila pomorska oblast, da so nekateri ribiči in finančni stražniki videli v našem zalivu morskega volka.

Včeraj popoludne so nekatere osebe, ki so se kopale v vojaškem kopališču zopet zagledale omenjeno ribo. Kopališče se je kmalu izpraznilo. Krik pa, ki se je o tem razlegal iz kopališča, je vzbudil pozornost mornarjev yachte »Veglia«, last barona Rotshilda, kateri so takoj šli z malim čolničem za ribo. Mornarji so bili Matej Segič, Ante Baričević in Ante Martinolič. Segič je držal sulico a ona dva sta veslala. Ko je bil čoln blizu ribe, je Segič vrgel sulico in sicer tako spretno, da je ribo zadel v hrbet. Sulica je obtičala v ribi, a ta je skušala pobegniti. Vendar so mornarji zmagali in jo privlekli do »yachte«, kjer so jo se škripeem potegnili na brod. A glej čudo, mesto morskega volka, so bili ujeli neko drugo ribo, kateri primorski Hrvatje in Dalmatinci pravijo »bačva« (sod). Ta riba meri v dolgoti 1 meter a v širokosti 2 metra, ima obliko kroglice in je težka 150 kg.

Toliko v pomirjenju onim, ki se hodijo kopat v morje.

Poskušaj samomor mladega postopača. Včeraj predpoludne je Ana Babič, kmetica iz Marezig, privela na tukajšnje policijo 12-letnega dečka, kateri je — kakor je povedala ona — prišel k njej pred petimi dnevi ter jo prosil, naj ga vzame k sebi, kajti mati njegova da je umrla, a njegov oče da je potem prodal svojo hišno opravo ter odšel, pustivši ga samega.

Deček da se jej je smilil in vsprejela ga je na svoj dom.

Sedaj pa se je hotela prepričati o resničnosti dečkove trditve, ter ga je v to svrhu privela seboj na policijo.

Deček je izjavil policijskemu uradniku, da mu je ime Renato S., da ima 12 let in pol in da njegov oče stanuje v ulici S. Sergio št. 3. Uradnik je na to pregledal zapisnike in tu je našel dečka večkrat vpisanega kakor nepoboljšljivega postopača. Odslovil je torej ženo, dal zapreti postopača v voz, s katerim prevažajo aretovance in ki se nahaja v veži policijske postaje ter poslal po očeta maloverdnega dečka.

A nekoliko minut pozneje je šel redar, ki je bil na straži v veži, neko čudno težko vzdihanje v omenjenem vozu. Pristopil je k vozu ter videl, da se je bil mladi postopač obesil se svojim pasom za neki žebelj v vozu. Redar je mladega nepridiprava snel iz neprijetnega položaja ter mu s tem rešil življenje.

Ko so slednjič našli očeta (ki pa ne stanuje v ulici S. Sergio, kakor je trdil paglavca, ampak v ulici Malcanton) in je ta prišel na policijo, je izjavil, da je že mesec dni, odkar pogreša sina ter da je vse izmišljeno, kar je isti pripovedoval o smrti matere itd. Mej tem, ko je oče govoril z uradnikom, je bil sin zaprt v spalnici redarjev in je tu poprosil enega redarjev, naj mu posodi nožič, s katerim da si odreže en gumb. Ker mu pa redar ni hotel vstati, je paglavca izjavil, da prej ko bo noč, stori konec svojemu življenju. Vlede tega je uradnik svetoval očetu, naj da zapreti sina v opazovalnico v bolnišnici.

Kakor se vidi, mora biti dečko zelo pokvarjen, a zdi se nam, da tudi oče ne more biti posebno pridna, kajti že to je jako čudno, da se ves mesec ni nič brigal, da bi izvedel, kam mu je izginil in kaj počne nja sin.

Škrat je izšel danes z lepimi slikami in zanimivim čitvom.

Dražbe premičnin. V poned., dne 6. julija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica Belvedere 16, oprema v zalogi; ulica Alighieri 1, hišna oprava; Piazza Barriera vecchia 6, oprema v zalogi; ulica Farneto 10, hišna oprava; ulica Torrente 10, hišna oprava; ulica SS. Martiri 1, hišna oprava.

V soboto dne 11. julija se bo vršila dražba v dvorani za sodnijske dražbe v ulici Sanita št. 6 in sicer sledečih stvari:

50 ducatov raznih nožev in vilic; 40 mliničev za kavo; 200 komadov raznega čevljarskega orodja; 200 komadov raznega mizarskega orodja kakor: obliči, letva, klešče, kladva in svedri; 100 zabojčkov glavice za pohištvo, kljuk in držajev; 100 zabojčkov ključavnice in zabice.

Vremenski vestnik. Včeraj toplomer ob 7. zjutraj 22.0, ob 2. uri popoldne 28 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 765.8 — Danes plima ob 2.48 predp. in ob 6.22 pop.; oseka ob 1.7 predpoludne in ob 0.22 popoldne.

Vesti iz ostale Primorske.

Iz Boršta nam pišejo: Dovolite nam, da nekoliko odgovorimo onemu udu našega društva »Slovenec«, ki je v »Edinosti« podrejal odbornike in vse ruštvo.

Ravno nasprotno je od tega, kar trdi dotični naš ud. Pozval je odbornike in člene, naj se vzdramijo in naj preprečijo nevarnost, ki po njegovem mnenju grozi društvu. Odbor pa se je v resnici vzdramil in je pozval dotičnega uda, naj vrši svojo dolžnost do društva, kakor velevaljo društvena pravila. Ker pa se ni odzval temu pozivu, ga je odbor izključil iz društva.

To je bil vzrok, da nas je prijel v javnem listu. Ali, ker že dreza, naj tudi mi povemo svojo o njem! On ni le nasproten društvu, ampak se je izneveril tudi svojemu narodu!

Kdo je sedaj v lepši, oziroma v grši duši?!

× V Pulju je umrl predvčerajšnjim kanonik Ivan Belec, ki je bil še le nedavno temu imenovan kanonikom.

× Advokaturi se je odpovedal odvetnik dr. Adam Mrach v Pazinu in je že izbrisan iz liste odvetniške zbornice tržaške. Vodstvo nučnih poslov njegovih je poverjeno odvetniku dr. Konstantinu Costantiniu v Pazinu.

× Krstičeva pisarna. Ubogi prorok Ben Akiba! Oaromočen si! Nisi pričakoval, da boš tako postavljen na laž se svojim mnenjem, da vse je že bilo na svetu!

Ne, tega še ni bilo, kar hočemo omeniti tu! Dogajalo se je in se morda še kje dogaja, da v zaporih slave bahanalije v lepi slogi bogati kaznenci in — njihovi pezniki, ali da bi bil kdo v zaporih odprl svojo odvetniško pisarno in tam vsprejemal stranke — ne tega še ni bilo, pa naj Ben Akiba govori, kar hoče.

Zadnja »Naša Sloga« priobčuje »odprto pismo« do predstojnika c. kr. okrajnega sodišča v Voloskem, iz katerega pisma izhaja, da je bilo popolnoma resnično, kar so pisali listi nedavno temu, o privilegijah, ki jih je užival glasoviti Krstič v tamošnjih zaporih, dokler ni prišla stvar v liste. Pristaši Krstičevi so prihajali svobodno v zapore po informacije kakor v kako odvetniško pisarno. On jim je izdeloval uloge. Napravil je razne rekurze na deželni odbor.

Tudi drugače je Krstič užival veliko svobodo. Po ves dan je popival in kadil do mile volje. Vsprejemal je obisk izvestnih žensk z Reke. Njegova »stara« je kar naravnost povedala: »El mio Ive el pol far quel che el vol anche se el xe in prigione«. Odprto pismo v »Naši Slogi« pravi: »Ali ni to škandal največje vrste? Vsi pošteni ljudje se vprašujejo: Ali mora res biti človek Krstičevega kroja, ako hoče uživati vsakovrstnih svoboščin? Ali da — je že tako danes v našem Primorju: moreš biti, kar hočeš, vse slabo na svetu, ali če si Italijan, ali če služiš Italijanom, pa te gotovo ne bo nikdo preganjal! Tako je! Le vprašanje je, kako dolgo še bo trajalo to?!

Vesti iz Kranjske.

* Telovadno društvo »Sokol« v Postojni priredi dne 12. t. m. popoldanski izlet v Planino. Na vspeh veselice v Planini bodo: godba, telovadba, igre in svobodna zabava.

* Velika veselica v ljubljanski »Zvezdi«, ki se bo vršila jutri, bo — kakor kažejo vsa poročila — veličanska in dostojna velikega pesnika, genija naroda slovenskega. Gorelo bo kakih 2000 električnih žarnic, postavljeni bodo na tem najlepšem mestu ljubljane fino odičeni paviljoni, lesene kolibe za prodajalnice in odri, pevalo bo več društev, iz vrhov senčnatih dreves, ki sestavljajo »Zvezdo« bo plapolalo nešteto trobojnic, a največja dika vsej slavnosti bodo neštete množice Slovencev in Slovenk iz mesta in dežele.

Slavnost se bo vršila v znamenju slovenskega rodoljubja in idealizma in ljubljana bodi jutri v polni meri dostojna ponosnega imena slovenske prestolnice, kulturnega središča našega.

V »Slovenca« čitamo, da je častnikom prepovedano udeležiti se te slavnosti. Če ta vest odgovarja resnici, potem imamo v nebo kričeče dejstvo, da se častnikom dovoljuje udeležba na slavnostih z velikonemskimi orgijami in snemanjem cesarske zastave, prepoveduje pa se jim udeležba na proslavo prvega pesnika narodovega, torej na kulturni slavnosti.

Radi dogodkov na turnarski slavnosti se nismo mi čisto nič zgražali, kakor se ne čudimo sedanjim prepovedi, če tudi je v nebo kričeča. Eno in drugo spada v okvir sistema.

Radi dogodkov, kakoršnji so bili na turnarski slavnosti in ki se točno ponavljajo in nadaljujejo po vsej monarhiji, kjer je kakov — Koerberjev nemški prijatelj, bo glava bolela koga drugega; radi gori omenjene prepovedi pa se nam Slovincem vendar ne treba razgrevati, marveč bo zadoščalo, ako si zapomnimo to in ako bomo potem urejali svoje postopanje.

Brzjavna poročila.

Kriza v Avstriji.

DUNAJ 4. (B.) »Fremdeblatt« javlja, da je bil ministrijski predsebnik dr. Koerber ob 1. uri popoldne vsprejet od cesarja v

dolgi avdijenci. Ta avdijenci se smatra kakor ugodna začetna točka za rešitev krize in se nadejajo, da ista kmalu pride do zaključka.

† Maks baron Washington.

GRADEC 3. (B.) Tu je umrl včeraj po noči člen gosposke zbornice Maks baron Washington.

Imenovanje v učni stroki.

DUNAJ 4. (B.) »Wiener Zeitung« javlja: Minister za nauk in bogočastje je imenoval provizoričnega glavnega čitelja na ženskem učiteljskem v Gorici, Pija Babuderja, definitivnim glavnim učiteljem na tem zavodu.

Zapriseženje novega bana hrvatskega.

DUNAJ 4. (B.) Ban grof Pejačević in minister za nauk Wlasics sta sinoči dospela semkaj.

DUNAJ 4. (B.) Danes predpoludne ob 10. uri je cesar zaprisegel novoimenovanega bana za Hrvatsko, Slavonijo in Dalmacijo grofa Teodorja Pejačevića. Na tem činu sta posredovala viši stolnik grof Andrej Cseković in naučni minister Wlasics. Potem je cesar zaprisegel kakor novoimenovana tajna svetovalec bana Pejačevića in členu zbornice magnatov Mihaela grofa Esterhazyja. Po položenih prisegah je cesar vsprejel oba tajna svetovalec v posebni avdijenci.

Nesreča na železnici.

RIM 4. (B.) Ekspresni vlak, oddidši od tu v Pisto ob 2. uri 40 m. pop., je skočil s tira ob urodu na kolodvor v Montalto. 6 oseb, med temi en potnik, je bilo težko poškodovanih, več drugih pa lahko. Poškodovana sta oba stroja. Nesreča je povzročila med potniki veliko paniko.

Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK.
Lastnik konsorcijskega lista »Edinost«.
Natisnila tiskarna konsorcijskega lista »Edinost« v Trstu.

V novi gostilni
»ALLA FERMATA DEL TRAMWAY«
v Rojanu
se točijo vina iz najboljših kletij v Istri in sicer:

belo	po 44 nvč. liter
refošk	» 44 » »
istrski teran	» 36 » »
od 5 litrov naprej	» 32 » »
Opolo	» 44 » »
Beljaško pivo	» 26 » »

Kuhinja je z mrzlimi in gorčimi raznovrstnimi jedili vedno pripravljena.

Kdor dokaže da bi bila vina ponarejena, vdobi v dar 1000 kron.

Za obilen obisk se priporoča

Dominik Vivoda
krčmar.

»Gospodarsko društvo« v Šklednju, vknjižena zadruga z neomejeno zavezo,

vsprejema hranilne vloge

tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2 %

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 25. A.

(v lastni hiši.)

ZALOGA:

Piazza Rosario (šolsko poslopje).

Cene, da se ni batil nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franko.

TRŽAŠKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

registrovana zadruga z omejenim poroštvo.

Ulica S. Francesco šte. 2, I. - TRST - Ulica S. Francesco šte. 2, I.

Telefon 952.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, če tudi ni ud zadruga

in jih obrestuje po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam. Vloga se lahko po 1 krono.

Posojila daje samo zadrugnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2 %, na menjice po 6 %, na zastave po 5 1/2 %.

Uradne ure: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne.

Izplačuje vsaki dan ob uradnih urah. Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Gostilna

»ALLA BELLA VEDUTA«

ulica Romagna št. 20

nasproti vojašnici.

● Zbirališče slovenskih delavcev ●

Toči se pristno istrsko in vipavsko vino ter dalmatinski opolo.

Izvrstna kuhinja. — Vse po najnižjih cenah.

Priporoča se za mnogobrojen obisk ter klič »Na zdar!« vsem slov. bratom

Gorazd Ivančič
gostilničar.

30 malih stanovanj z eno sobo in 2 sobami in eno kuhinjo se takoj odda v ulici Industria in ul. Guardia v hišah Stofa. Pisarna v ul. Giuliani št. 20 A, I. nadstr. od 1—2 in 5—7 pop.

Urar F. Pertot: Trst ulica delle Poste 1, vogal ul. Carintia. Prodaja srebrne ure od 3 gld. naprej, zlate ure od 8 gld. naprej. Velikanska množica ur za birmo. Izbor stenskih ur, regulatorjev i. t. d. Popravlja vsakovrstne ure po jako zmerni ceni.

Velikanska množina meglenega in svetlega, tapetovanega ali kuhinskega pohištva se prodaja in nekaj časa po najugodnejših cenah v krasni dvorani Tersicore, ul. Chiozza 5. I. Slavno občinstvo se najljubše vabi si ogledati razstavljene predmete od 9—12 predp. in od 2—7 ure zvečer.

Br. 1195.

Razglas.

Dne 4. julija 1903. bode navadni kramarski, lesni in prešičji semenj sv Urha v Dolini.

Dne 23. junija 1903.

Županstvo občine Dolina.

Župan:
Pangerc.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Svoji k svojim!
ZALOGA
pohištva
dobro poznane
tovarne mizarske zadruga v Gorici (Solkan)
vpisane zadruga z omejenim poroštvo
prej Anton Černigoj
Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)
št. 1. hiša Marenzi.
Največja tovarna pohištva primorske dežele.
Solidnost zjamčena, kajti les se osuši v to nalašč pripravljenih prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udoben, modern sestav. Konkurenčne cene.
Album pohištva brezplačno.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

GORIŠKA LJUDSKA POSOJILNICA

registrovano društvo z omejeno zavezo,

v Gorici

Gosposka ulica hšt. 7., I. nadstr. v lastni hiši.

Hranilne vloge sprejemajo se od vsacega če tudi ni član društva in se obrestujejo po 4 1/2 %, ne da bi se odbijal rentni davek.

Posojila dajejo se samo članom in sicer na menjice po 6 % in na vknjižbo po 5 1/2 % Urađuje vsaki dan od 9. do 12. ure dopol. in od 2. do 3. ure popol. razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1900. Kron 1,263.563
Poštno-hran. račun št. 837.315.

TRŽAŠKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

registrovana zadruga z omejenim poroštvo.

Ulica S. Francesco šte. 2, I. - TRST - Ulica S. Francesco šte. 2, I.

Telefon 952.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, če tudi ni ud zadruga

in jih obrestuje po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam. Vloga se lahko po 1 krono.

Posojila daje samo zadrugnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2 %, na menjice po 6 %, na zastave po 5 1/2 %.

Uradne ure: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne.

Izplačuje vsaki dan ob uradnih urah. Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Poštno hranilnični račun 816.004.

